

Osjećalo se da Mato Leščan voli muziku ovog obnovitelja francuske glazbe i izvanrednog orguljaša improvizatora, zato je izvedba ovog inače poznatog djela bila više nego izvrsna.

Iza Francka slijedila je Toccata u g molu F. Dugana, majstora hrvatskih orguljaša. Djelo je koncipirano stilom barokne polifonije obogaćene romantičnim harmonijama. Mato Leščan je ovdje dokazao punu umjetničku zrelost.

Za posljednje djelo svog koncerta odabrao je Mato Leščan Litanijsku Johana Alaina, francuskog orguljaša i herojskog mladića poginulog u drugom svjetskom ratu za obnovu svoje domovine.

Sin skladatelja Bernarda Alaina i brat glasovite orguljašice Marie-Claire, mnogo je obećavao novijoj orguljskoj literaturi. Ono što je ostavio pokazuje neobično živu duhu, koji se oduševljavao koralom i starijim načinima te modernom harmonijom punom oporosti i iznenađenja. Djelo je neobično snažno, te postavlja ne male zahtjeve na izvođača. Interpretacijom ovog djela Mato Leščan je ostavio svoje slušatelje pod dojmom velikog umjetničkog doživljaja.

Čestitamo prof. Matji Leščanu i zahvaljujemo za ovaj koncert sa željom da nas i slijedećeg tečaja obraduje ponovnim nastupom.

I. M.

Koncert I. Malinke (Zagrebačka katedrala, 14. 9. 1972)

Svojim dosadašnjim koncertima, pa tako i ovim svojim posljednjim koncertom u zagrebačkoj katedrali, s. Imakulata Malinka je — kako izborom rasporeda, tako i ostvarenom izvedbom — potvrdila, da spada u red ozbiljnih i istaknutih orguljaša, koji dolaze u obzir ne samo za povremene nastupe u okviru pojedinih priredbi, nego i za redovite godišnje koncerte.

S. I. Malinka, rodom iz Nove Gradiške, studirala je u Zagrebu (Muzička škola P. Markovac te na Muzičkoj akademiji kod lani umrle prof. mr. Vlaste Hranilović) i na Papinskom institutu za crkvenu glazbu u Regensburgu, danas i sama djeluje kao prof. na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu. Uz nastavnički rad razvila je i znatnu djelatnost kao koncertna orguljašica, priredivši niz uspješnih i zapaženih koncerata ne samo u raznim gradovima kod nas nego i u inozemstvu (Švicarska, Njemačka).

Rasporedi njenih koncerata često pokazuju širok raspon od starih majstora do suvremenih. Tako i na ovom svom koncertu počela je sa skladbama Hasslera, glavnog predstavnika protestantskog smjera u njemačkoj glazbi 16. stoljeća, slijedile su dvije skladbe istaknutog francuskog orguljaša iz 17. st. François Couperina (na žalost na rasporedu su navedene godine dvojice rođaka istog imena i prezimena, strica i nećaka — nećak je onaj najznatniji

iz te obitelji nazvan »le Grand« — a obojica su bili istaknuti orguljaši), a između tih djela našao se na rasporedu Adagio klasika Mozarta.

U prvom dijelu rasporeda slijedile su i skladbe dvojice suvremenih skladatelja, Larghetto iz Triptihona hrvatskog skladatelja i orguljaša Anđelka Klobučara i tri fuge iz ciklusa skladbi za orgulje na temu BACH Oskara Sigmunda, prof. na Institutu za crkvenu glazbu u Regensburgu, skladatelja koji pokazuje osobito zanimanje za hrvatske bilo skladbe bilo tekstove (Cesarić). Klobučarov Larghetto — iako moderno pisan — razmjerno je umjerenija njegova skladba, jer Klobučar u nekim svojim orguljskim skladbama pronalazi mnoge posve nove izražajne i zvukovne mogućnosti, koje suvremenom skladatelju pruža gotovo neiscrpivo bogatstvo orgulja, dok Sigmundove fuge pokazuju suvereno vladanje i oblikom i izražajem, uz smisao za bogatu zvučnost.

Drugi dio rasporeda, koji je slijedio gotovo bez odmora, donio nam je tri veće skladbe: Bio je to zanimljiv Preludij i fuga B. Brittena (Preludij je osobito lijep). Značaki skladana Fantazija i fuga u f molu našeg prerano umrlog A. Vidakovića, koja je izvedba ponovo potaknula misao o potrebi izdanja Vidakovićevih djela. Koncert je završen Bachovom veličanstvenom Passacagliom i fugom u c molu. To značajno djelo orguljske literature, veliko u svojoj zamisli, toliko raznoliko a ipak tako jedinstveno, cilj je i kamen kušnje mnogih orguljaša.

Taj bogati i raznoliki raspored, izveden gotovo bez predaha, predstavlja i velik napor, koji je vrsna orguljašica uspješno svladala. Posebno treba istaknuti njen smisao za registraciju — tu svojevrstnu instrumentaciju — kojom nastoji dočarati zvuk i mogućnosti glazbala u vrijeme nastanka pojedinih skladbi. I usprkos tome gotovo smo na čas požalili da u tom dijelu rasporeda ne dolaze do izražaja sve bogate mogućnosti koje orgulje pružaju, no za to je obilnu nadoknadu pružio daljnji tok rasporeda. Tu je došao do izražaja njen smisao za velike i logične gradacije, istaknuvši tako monumentalnost pojedinih skladbi.

Veoma dobar posjet znak je zanimajna za orguljske koncerte.

(P.)

Majstori baroka

20. rujna o. g. u organizaciji Karitasa u Zagrebu, u crkvi sv. Marka održan je koncert pod nazivom »MAJSTORI BAROKA«.

Na programu su bila djela: Vitalija, Bacha, Händela i Telemana, koja su izveli mladi zagrebački umjetnici: Jesenka Tješić (orgulje), Valter Dešpalj (violončelo) Krešimir Matašin (klarinet), Aranka Štimec (flauta), Zoran Brajša (flauta), Konstantin Iskra (fagot) i Veselinka Ančevska (sopran). Koncert je bio veoma dobro posjećen, a čist prihod bio je namijenjen za napuštenu dječicu Karitasa.

K. M.

II. Varaždinske barokne večeri (28. IX — 1. X 1972)

Ako se prošetamo starim Varaždinom, neminovno ćemo zaključiti da je to grad baroka. Ova umjetnička epoha je ostavila ostvarenja na polju arhitekture, a i barokna glazba bila je omiljena Varaždincima, što je također i danas. To nam potvrđuju »Barokne večeri« koje su prošle godine po prvi put održane.

I ove jeseni Varaždin je ponovno pružio gostoprimstvo mnogim glazbenim umjetnicima i ljubiteljima ozbiljne glazbe. Program izvođen u četiri večeri bio je raznovrstan i vrijedan. Publika je provela ugodne trenutke u slušanju djela majstora baroka; domaćih: Julija Bajamontija, Amanda Ivančiča, Vinka Jelića, Antuna Sorkočevića, Ivana Šibenčanina; stranih: Corelia, Vivaldija, Händla, J. S. Bacha, J. Chr. Bacha i drugih.

Koncerti su održavani u koncertnoj dvorani Narodnog kazališta i u Isusovačkoj crkvi, a doživjeli su svoj puni uspjeh. Pod vodstvom renomiranog dirigenta Lovre Matačića prvu večer smo slušali Corelijev Concerto grosso u g molu i Sarabandu; J. S. Bachovu Muku po Mateju; J. Chr. Bachovu Sinfonin br. 1 u B duru, Händlova Xerxesa u čijoj izvedbi se kao solista istakla mlada Marija Rožman, iznikla iz Varaždinske Muzičke škole. Prva večer nam je ostala u lijepoj uspomeni zahvaljujući dobroj izvedbi komornog studija zagrebačke filharmonije.

Ugodno iznenađenje za ovogodišnje posjetioce bila je svakako druga večer u kojoj je izveden oratorij Splićanina Julija Bajamontija »Prijenos sv. Dujma«, u novoj obradbi Anđelka Klobučara i režiji Antuna Celio-Cega, koji je bio također redatelj svečane premijere na Splitskim ljetnim igrama.

Svakako da treća večer ne zaostaje po raznovrsnosti izvedenih djela od prethodne večeri, a pečat je dao »Collegium musicum« iz Zagreba. Posebnu pažnju je privukla prazna večer arije »Ak' čudesa tražiš« Ivana Šibenčanina.

Kulminacija drugih varaždinskih baroknih večeri bio je završni koncert s izvedbom veličanstvenog djela svjetske glazbe, Händlovo »Messias«. Vodstvo nad mješovitim zborom i komornim orkestrom R T Zagreb i solistima Radmilom Bakočević (sopran), Nadom Puttar-Gold (mezzo-sopran), Zvonimirom Krnetićem (tenor) i Tugomirom Francom (bas) preuzeo je Vladimir Kranjčević. Na koncert smo pošli s mnogo očekivanja, no ona nisu u potpunosti bila ispunjena, jer je kvaliteta izvedbe bila prosječna.

Povodom »II. varaždinskih baroknih večeri« organizatori su upriličili izložbu »Lepoglavskog baroka« — na kojoj su prikazana neka od mnogobrojnih djela — iz lepoglavske pavlinske crkve, kojima se restauracijom pokušava vratiti prvobitni sjaj.